

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222202773
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2222202773.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v spore žalobkyne: V Star Lines, s.r.o., IČO: 45 566 739, Pomlejská cesta 2205/2A, Šamorín, zast. splnomocnenkyňou: MATUŠÍKOVÁ & PARTNERS s. r. o., Rudnayovo nám. 1, Bratislava a advokátom: JUDr. Norbert Kálmán, Sv. Beňadika 30/B, Nitra, proti žalovanej: MONAQ Leasing, a. s., IČO: 35 864 001, Tvarožkova 5, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: ULC Čarnogurský s.r.o., IČO: 35 975 016, Tvarožkova 5, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17C/55/2022-355 zo dňa 20.3.2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
2. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností, pričom svoje oprávnenie odvodzovala z leasingových zmlúv uzavretých medzi právnymi predchodcami žalobkyne a žalovanou a z následného reťazca postúpení práv a povinností. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že leasingové zmluvy boli platne a účinne ukončené odstúpením od leasingových zmlúv žalovanej dňa 4.2.2010, že postúpenia práv boli vykonané bez písomného súhlasu prenajímateľa a že žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie postavenia účastníka zmluvy ani práva na uzavretie kúpnej zmluvy.
3. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere, že žalobkyňa nie je nositeľkou hmotnoprávneho oprávnenia, ktorého určenia sa žalobou domáha. Právne posúdenie veci vystaval na tom, že leasingové zmluvy, z ktorých žalobkyňa odvodzovala svoje oprávnenie, zanikli platným a účinným odstúpením žalovanej od týchto zmlúv, pričom žalobkyňa nepreukázala neplatnosť ani neúčinnosť odstúpenia. Súd prvej inštancie zároveň vyhodnotil, že k postúpeniu práv z leasingových zmlúv nedošlo v súlade so zmluvnými podmienkami, keďže absentoval písomný súhlas prenajímateľa, a preto žalobkyňa nemohla nadobudnúť postavenie účastníka leasingového vzťahu ani právo na uzavretie kúpnych zmlúv. Právny záver o zamietnutí žaloby tak súd prvej inštancie oprel o absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, vychádzajúc z toho, že nebolo preukázané nadobudnutie titulárneho oprávnenia, a teda ani existenciu práva, ktoré by mohlo byť predmetom určovacej žaloby. Zároveň aplikoval zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, keď konštatoval, že neexistujúce alebo zaniknuté práva nemohli byť predmetom ďalšieho prevodu.

4. Žalobkyňa napadla rozsudok v celom rozsahu a uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C.s.p., namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces, nevykonanie navrhnutých dôkazov, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Porušenie práva na spravodlivý proces („odňatie možnosti konať“) odôvodňovala tým, že jej neumožnil vykonať navrhované dôkazy (výsluchy svedkov), nevykonanie navrhnutých dôkazov - výsluchy (A. B., C. B., D. E., F. D.), mali preukázať simuláciu odstúpení a oprávnenie konať za A.W.A. s.r.o. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav ohľadom trvania právneho vzťahu a platnosti odstúpení; odstúpenia mali byť nevážne/simulované; zmluvný vzťah fakticky pokračoval a platby boli realizované. Nakoniec namietala nesprávne právne posúdenie veci, pretože súd prvej inštancie nesprávne posúdil aktívnu legitímáciu; odstúpenia mali byť neplatné (nedostatok vôle; neexistencia dôvodu); postúpenia práv mali byť účinné a ona mala právo vyvolať uzavretie kúpnych zmlúv.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní uplatnila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

6. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, keď z ním vykonaných dôkazov vyplýva ucelený a logicky previazaný skutkový obraz, ktorý umožňuje ustáliť, že leasingové zmluvy boli platne a účinne ukončené odstúpením žalovanej, že k postúpeniu práv z týchto zmlúv nedošlo v súlade so zmluvnými podmienkami a že žalobkyňa nepreukázala nadobudnutie postavenia nájomcu ani existenciu práva na uzavretie kúpnych zmlúv. Skutkové závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní a nevykazujú vnútorné rozpory ani logické nedostatky.

7. Aktívna vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávnu podmienku úspechu žaloby. Súd môže priznať právo len tomu subjektu, ktorý preukáže, že je jeho nositeľom. V sporovom konaní pritom nesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ten, kto z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Ak žalobca nepreukáže existenciu právneho titulu, z ktorého mu vyplýva uplatňované právo, žaloba musí byť zamietnutá bez potreby skúmať ďalšie hmotnoprávne otázky.

8. Žalobkyňa odvodzovala svoje oprávnenie z leasingových zmlúv uzavretých medzi právnymi predchodcami a žalovanou a z následného reťazca postúpení práv a povinností. Takáto konštrukcia je právne akceptovateľná len za predpokladu, že leasingové zmluvy boli v čase postúpenia práv platné a účinné, že právo kúpy nezaniklo a že prevody práv boli vykonané v súlade so zmluvnými a zákonnými podmienkami.

9. Zo spisu vyplýva, že žalovaná odstúpila od leasingových zmlúv a tieto odstúpenia boli doručené právnenému predchodcovi žalobkyne. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom, ktorým dochádza k zániku záväzkového vzťahu. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal námietkami žalobkyne smerujúcimi proti platnosti a účinnosti odstúpení a presvedčivo vysvetlil, prečo tieto námietky nepovažoval za dôvodné.

10. Žalobkyňa tvrdila, že odstúpenia boli simulované alebo že dôvod odstúpenia neexistoval. Tieto tvrdenia však zostali v rovine hypotéz a neboli podložené relevantnými dôkazmi pričom samotná polemika s dôvodmi odstúpenia nemôže nahradiť dôkazné bremeno, ktoré žalobkyňa niesla. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že leasingové zmluvy zanikli platným a účinným odstúpením. Zánikom zmluvy zároveň zaniklo aj akcesorické oprávnenie nájomcu nadobudnúť vlastníctvo k predmetu leasingu.

11. Nebolo sporné, že leasingové zmluvy obsahovali výslovnú podmienku o možnosti prevodu práv a povinností nájomcu len s písomným súhlasom prenajímateľa. Takýto súhlas žalovanou ako prenajímateľom udelený nebol. Už z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k právne účinnému postúpeniu práv, pretože ak prvý nadobúdateľ práv zo zmluvy tieto práva nenadobudol platne, nemohol ich ďalej previesť. Zásada nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet je elementárnym princípom súkromného práva. Žalobkyňa nepreukázala, že by sa stala účastníčkou leasingových zmlúv alebo nositeľkou práva na uzavretie kúpnej zmluvy. Bez existencie titulárneho oprávnenia nemohla žalobkyňa vyvolať účinky ustanovení o prevode vlastníctva ani sa domáhať určenia vlastníckeho práva.

12. Tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces nebolo zistené. Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa mala v konaní pred súdom prvej inštancie plnú možnosť realizovať svoje procesné práva. Skutočnosť, že súd neprihliadol na niektoré dôkazné návrhy, sama osebe neznamená odňatie možnosti konať pred súdom, pokiaľ postupoval v súlade so zásadou koncentrácie konania a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil.

13. Pokiaľ ide o nevykonanie navrhovaných dôkazov, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie vysvetlil, prečo tieto dôkazy nepovažoval za potrebné. Navrhované výsluchy neboli spôsobilé odstrániť základný nedostatok spočívajúci v absencii právne účinného nadobudnutia práv žalobkyňou, ktorý bol pre posúdenie veci rozhodujúci.

14. Namietaná nesprávnosť skutkových zistení sa nepreukázala. Súd prvej inštancie vychádzal z vykonaných listinných dôkazov a jeho skutkové závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobkyňa v odvolaní iba polemizuje s hodnotením dôkazov, avšak neoznačuje konkrétne skutkové zistenie, ktoré by bolo v rozpore s obsahom vykonaných dôkazov.

15. Rovnako nie je dôvodná ani výhrada smerujúca proti právnemu posúdeniu veci. Právne závery súdu prvej inštancie sú správne a logicky nadväzujú na ustálený skutkový stav. Absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne predstavuje samostatný a dostatočný dôvod na zamietnutie žaloby, bez potreby ďalšieho meritórneho skúmania uplatneného nároku.

16. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je zrozumiteľné, logické a preskúmateľné. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými argumentmi strán pričom odvolací súd svoje rozhodnutie nezakladá na inom právnom základe, než ktorý bol predmetom konania, a nejde o prekvapivé rozhodnutie.

17. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na absenciu nadobúdacieho titulu žalobkyne, na zánik práv odstúpením a na nemožnosť postúpenia neexistujúcich práv. Odvolací súd považuje túto argumentáciu za vecne a právne relevantnú.

18. Pokiaľ žalovaná poukazovala na procesnú pasivitu žalobkyne a na aplikáciu sudcovskej koncentrácie, jej argumentácia je v súlade so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a s jeho procesným postupom vyplývajúcim z obsahu vykonaného dokazovania.

19. Keďže žalobkyňa napadla rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, predmetom odvolacieho preskúmania bol nielen výrok vo veci samej, ale aj výrok o náhrade trov prvoinštančného konania. Odvolací súd preskúmal aj tento závislý výrok a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania je vecne správne. Súd prvej inštancie vychádzal zo zásady úspechu v konaní, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá a správne priznal žalovanej ako plne úspešnej strane nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd nenašiel žiadny dôvod na odklon od tohto záveru, a preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok vrátane závislého výroku o náhrade trov konania potvrdil.

20. Pokiaľ ide o trový odvolacieho konania, odvolací súd vychádzal z procesného výsledku tohto štádia konania. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, keďže jej odvolanie bolo zamietnuté a napadnutý rozsudok bol potvrdený. Naopak, žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu. Zásada úspechu v konaní sa uplatňuje aj v odvolacom konaní, pričom strana, ktorá mala vo veci plný úspech, má právo na náhradu účelne vynaložených trov proti strane, ktorá úspech nemala.

21. Odvolací súd preto priznal žalovanej v odvolacom konaní úspešnej podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p., nárok na náhradu trov odvolacieho konania

voči žalobkyni v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).